

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetési felvételnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohányüzdjében, valamint hirdetések s nyilvántéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban. — Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.

hagyományos módra:

Egész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 „
Negyed évre . . . 2 „

vidékre postán küldve:

Egész évre . . . 9 frt. — kr.
Fél évre . . . 4 „ 50 „
Negyed évre . . . 2 „ 50 „

Néptanulóknek helyben:

Egész évre . . . 6 frt. — kr.
Fél évre . . . 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „

Néptanulóknek vidéken:

Egész évre . . . 7 frt. — kr.
Fél évre . . . 3 „ 50 „
Negyed évre . . . 1 „ 75 „

Szerkesztőségi iroda és kiadó hivatal:

Sütét- s ceceud-utca sarkán, Hofeneder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előzetesek és hirdetések is küldendők.

Férgmentesen levelek nem fogadtatnak el, kéziratok nem adtának vissza.

Szarkaszkivétel értékezhelni:
d. e. 11 óráig 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

LAP-ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG:

MÁRTONFI KÁROLY

SZEMZŐ GYÜLÉ

KOMA LÁSZLÓ.

Az ellenzék diadalán anyamegyénkben.

Ha az ellenzék Bács-Bodrogh vármegyében csak egyetlen egy kerületet hódíthatott volna el a kormány-párttól, — a mi diadalunk teljes lett volna.

Megmondjuk, miért?

Mert Bácskában élünk.

Abban a vármegyében, — a melynek közgyűléseiben rendszeren csak akkor zendül föl a lelkesülés chórusa, csak akkor, midőn a disznagyarba öltözött, fejét büszkén hátravetve királyi fensőbbiséggel benyitott főispán előlki székét elfoglalja. Olyankor jámbor és áhítoat borzalom futja végig az oldalbordákat s a legtöbb arcról az a száppadt hódolat és alárendeltség sőtétlik telérk, mely azt lát-székét mondani: „im itt urunk, és parancsolónk!”

Es ebben a fanatikus mameluk megyében hársógot végig a szabad és önérzetes férfiszózat. Egy független előkelő férfi Szemző István ur fölemelte az őzeten hazaszertett zászlaját s ez a zászló, mely a mamelukok előtt mint szentegytörés lebegett, — egyszer fölírsztá az alvó Bácsországot, s a szabad gondolkodás szomjuerzete ébrélt föl a szivekben, a föld megmozdult, megrengett a főispáni szék, s rengését megérezte a főispán ura és parancsolója: Tisza Kálmán is! Az egyetlen zászló azután nem sokára ezer térsra akadt.

A férfias föllépes erős és impozáns volt!

Oly elragadó, oly büvös-bajos zenéje oly szabad szózatnak, oly fényt árasztott maga körül az önérzetes bátor föllépes üstökös csilgaja, mely itt a megyében oly váratlanul lépett közédetünk egére, hogy a büvös zene eladandítá a sziveket, edes mámorba ejtjé az elméket, s a fényugár megvakítá a mamelukok szemreit.

Az első föllépes rendkívüli ereje hatalmas benyomása alatt a kormány-párt feje a főispán oly zavarba jött, hogy zavarában kipkedve-kapkodva koresett támaszt szana-szét, s mire visszanyerte lélekjelenlétét, — már a megye székhelyén testveriesen fogott kezét az ellenzékkel a szerb polgárság, s számtalan éven át ápoló ideáljairól lemondva, békét kötött a magyarsággal csupán azért, hogy a bácskai zsarnok-uralom itt a megye székhelyén

porig legyen lealázva, s a diadal oly fényes legyen, a minőről álmoznunk se lehetett volna.

Ez az első diadal érzete, mely testet öltött f. hó 15-én városunk falai között, a hol ezer meg ezer néptömég kiáltotta lelkesült ajakkal a zászlókra írt jelszót: „Eljen Mártonfi Károly, — ez a dícsőség dagasztá keblünket akkor, midőn kimondottuk, hogy e megyében csak egy kerülettel is sokat nyert az ellenzék.

De vajjon egy kerületet nyertünk-e?

Tekintsünk végig a választási esata síkján

Ott fekszik a porondon a kormány-párt megtepett, porig lealázott zászlaja Apatin, Uj-Verbász, Hodságh, B.-Almás és Títel a győzelmes ellenzékí urnáinak lábainál.

Apatinban csufos, szegyenletes bukás varta a kormánypartí lobogókat. Matlekovits államtitkár nevéhurezolta meg a kormánypart, s 1093 szavazattöbbség dokumentálta, hogy a kormánypartí vermes remények léghő kapottak voltak, és hogy hasztalan volt Schmausz Endre alispánt küldeni ki választási elnöknek, hasztalan vetette latba a Schmausz-család összes erejét, hasztalan rendeltek ki ijedelem okéért katonaságot, hasztalan volt presszió, terrorizmus, — az ellenzékí áradat elsodorata azokat, a kik föltartoztatni akarták.

S mit szóljunk a kula-verbászi kerületről? Lehet-e valami lesújtót a kormánypartra nézve, mint ha a esatazás közeptt kénytelen megadni magát kegyelemre, kénytelen bevonni zászlaját még csak azt sem mondhatvan el, hogy küzdöttünk kitartással, nem! eleségvedve kellett meghajolnunk az ellenzékí zászlók előtt, elismerjük, hogy azokkal szemközt nagyon is gyengék.

Hát Hodságh? Hiszen az ellenzék alig tette be lábát, már is győzött. Alig bontotta ki lobogóját, — már is alá hanyatlottak a kormánypartí zászlók.

Azutan B.-Almás! Ezt a kerületet az egyesült ellenzék közakarata átadta a függetlenségí pártnak. Es ez a párt óriási erővel küzdött le a kormánypart gyér hadait.

Títelt is fölemlíthetjük. Ott is a kormánypart bukott s ha bukását bár

mely párt okozta, — az a kormány-pártira egyaránt lesújtó.

Hol van hát a kormánypartí oly merészen előre híresztelt dícsősége?

Hol vagy Ádám?

Említsük vajjon a tovarisovait, a kulpi né s az ó-kánizsai kerületeket?

Hiszen a két előbbi kerület úgy szolván ajándékul volt odaadva a kormánypartírnak, ellenjelöltet se állítván ott föl. Hogy nem állítottunk fel, — lehet a mi hibánk, de nem a kormánypartí dícsősége. Hiszen a kormánypartíak itt a központban maguk vádoztak bennünket azzal, hogy odaajándékoztuk nekik a legbiztosabb kerületeinket. Legyen ez a tudat tanulság rájuk nézve. Ó-Kánizsán elkésett az ellenzékí mozgalom. Dícsékedjék vele a kormánypartí, ha ugy tetszik neki, de mi önérzettel tekintünk a vesztéségre, mely inkább nagylelkü hanyagság, mint gyengeség kifolyása.

De van a kormánypartírnak három nyert kerülete, mondjuk három kivírvott győzedelme.

Melyik az a három?

Első Rigyicza!

Ne mondjunk többet, csak annyit, hogy ott a kormánypartí jelölt 1507 szavazatot, az ellenzékí jelölt 1451 szavazatot nyert.

S ezt győzedelmek nevezni a kormánypartí.

Pedig az egész országban talán egyedül fog állani Rigyicza, a hol az ellenzékí jelölt mellett oly óriási nagyszámban gyűlt össze a szavazat, melyél más három kerületben is győzni lehetne.

1451 szavazat! Ez uraim, nem lehet bukás, ez csak győzelem lehet! Mutassatok az országban még egy kormánypartí kerületet, a hol ily nagyszámu szavazatok tölmácsolták a közbizodalmat, s mi meghajolunk előtte-tek. —

De a kormánypartí 56 szavazattöbbséget mutatott föl.

Ez az 56 szavazattöbbség azonban — im itt ünneplésen kimondjuk — nem a kormánypartí győzedelmét jelenti, hanem jelent szegyenletes pressziót, szurony-szegezve kierőszakolt alkotmányos jogot, mely jellemzi a kormánypartí.

Hány szolgabíró lötött-futott azért az 56 szavazattöbbséget. Hány lélek vásárolta meg érte?

Ha Rigyicza a kormánypartí ilyen

áron, akkor lemondunk róla, — ilyen áron még Tisza Kálmán bukása se kell nekünk!

De Ó-Beeszt és Kernyaját is megnyerte a kormánypartí.

Az ó-beeszi kerületben 336 szavazattöbbséggel győzött a kormánypartí. Ismerjük az eszközöket, a melyek használatba vétettek, de a számok előtt meghajolunk.

Kernyaja a függetlenségí párt kisé lanyha tevékenységének áldozata. Küzdöttek a kernyajai választó-kerület polgárai, de sokat hányhatnánk szemére a központi függetlenségí pártunk, egyet el se hallgathatunk, azt t. i. hogy e kerületet megnyerni nem nagy fáradságha került volna.

Nos tehát eleddig a kormánypartí, itt a megyében négy testesült lelkesült kormánypartí kerületet elvesztett de az egyesült ellenzék ötöt nyert. A kormánypartí veszté Apatint, Kula-Verbászt, Hodsághot, B.-Almás, s nyert egyet. — Kernyaját. A mersékélt ellenzék megnyerte Zombort, Apatint, Hodsághot, Kula-Verbászt, a függetlenségí párt eleddig csak B.-Almás, de biztosra veszi még Zentát.

Szemző István ur a megyei ellenzékí párt élnöke bő körpótlást talál Rigyiczaért, mert az egyesült ellenzék stratégiai terve az öve, s azt férfiasan keresztül is vitte.

Es a mig ezen elvek megyei közéletünket megillető magaslatára nem emeltek, — addig ő a küzedelmben elfáradni nem fog, s ha lezajlottak a választási esata szenvedélyes küzedelmei, fölemelendi újból a megyei oppozíció zászlaját.

Győzelmünk nem tesz elbizakodottá! Higgadtan férfiasan folytatjuk a megkezdett munkát, s mig az egészen be nines fejezve, addig elfáradatlanul fogunk harczolni.

Nem kevesebb kell nekünk, mint a Tisza-kormány bukása.

Odáig hát — lobogtassuk az ellenzék zászlaját!

Odáig hát ne lankadjon a kar! Nem messze a cél.

Egyetértés, kitartás!

Es éljen a megyei ellenzék!

POLITIKAI HIREK.

Lapunk zártáig 291 kerületből érkezett hír a választások eredményéről.

zet fogott; de a Te ne ved áll a lóban, mely alatt ez a testvéries egység megfogalmat; a Te ne ved volt az országú várásze, mely a két nemzetiség szivéből a bántalmaknak ötvizideken át fáláll emlékeztet kitérte, a Te ne ved ennek a közös feltesülésnek a titka!

Igaz, ez a fálör az, melynek csata rendje előtt az ellenfél meg a fálór sem merde megfúvatni; de a Te ne ved áll ez egy elvár az ellenlör csak azért emelte fel legyezt, hogy — tisztelgően ellótt — fel léteül löra-ja.

Tisztelt képviselő Ur!

A te kezdibe tettük le bizodalunkat. Búsákké vagyunk rá, hogy a te kezdibe tehattük le. A te hazafasnak ismert lelked sugallni fogja neked a mi bizodalunk igélen utmutatásai. Mi lelkesülünk minden eszmért, a mely nemes; mi segíni óhajunk minden törekvést, mely áldást terem; — de a mi mindenekelett, a mit legjobban szeretünk, az a hazá!

Kivánjuk, hogy a magyarok istene Tegyed, a haza javára, városunk csekedése büszkesége gyantán megtartson! ...
Eljen Márton! Karoly! I ...

Azután Popovits Döme szóltól szerbül, melynek hü fordítása itt következik.

„Gyóztünk, de hát hogy is ne gyóztunk volna? mi mit sem akartunk onmagunkért. Önerztünk volt zászlónk, melyet az alkotmányos harczban lobogtattunk, pánczélunk a törvény, kardunk, elvünk, meggyőződésünk mezünk, lelkesülésünk pedig mint e fákljak fényei. Nem volt senki, hogy az alkotmányi küzdterre, velünk mérközendő, kilépett volna, mert hát mi valamennyien egy csel felé törekszünk, hogy t. i. tehetetlenekké tegyük azokat, kik a választási szabadságot elnyomják, s hogy az ellenzék zászlaját magasan lobogtattva, — a Tisza kormányt megbuktassuk. Légy tehát ádvöz általam, képviselőm! Te ismered a szerbek óhajait, melyek nyított könyvként olvashatók s melyeket minden aggodalom s félelem nélkül hallgathat meg. Óhajtuk, hogy közöttünk béke és egyetértés uralkodjék, s az egyenetlenség öröm forrásainkat sola meg ne zavarrja; óhajtuk, hogy szerkesztés szerette igyünk s ügyeinket közösen és együttesen végezzük. Óhajtuk, hogy hazánk paradicsom kertjében, a közös fa gyümölcséből együtt s egyformán élvezzünk, mert hát a nemzetek csak egyetértés által lehetnek naggyák. Óhajtuk ezek szerint, hogy a cigányzene mellett, meghallgassuk a dudást is, s a hol a csárdást járják, tánczoljuk a kólót is, s így szépen, egyetértve közörelve előre!

Óhajtuk, hogy hazánk szabad legyen, míg rajta csak egy göröngy is van; kívánjuk, hogy a műveltség szárnyain magasra emelkedjék és ezen nemes czeját hova előbb érje el. Mi is óhajtuk, hogy koronás és alkotmányos királyunk dícsőségben éljen, hogy a népeknek jó atya e haza ellenségeinek pedig villámkar legyen.

Mi ismerünk téged, — ismerjük működésedet, melyek csillagként tisztán ragyognak; ismerjük multadat s látjuk óz fúrteidet, melyeket a becsületes ezüst koronával tüntetett ki s így tudjuk, hogy az országgyűlésen is helyet fogsz állani s hathatós szavadat felemelve meg a mindent felemesztő Bécset is tiszteletre gerjeszten. Kiáltunk barátim, egy torokból, hogy a mi kedves képviselőnk sokáig éljen!

Márton! meghatolnál választolt.
Beszédét itt közöljük egész terjedelmében.

Tisztelt polgártársaim!

Midon kedves barátim, a tisztelt szónok uraknak válaszolok, igen nehéz feladat jutott nekem.

Mivel én sem a költézet lángjával, sem az ekészászi hatalmával nem rendelkezem, de mint egy tördött öreg ember, már ömagam is csak egyszerű proza vagyok.

Mindenek előtt kijelentem, hogy én az ovatióknak elvileg nem vagyok barátja, mert meggyőződésem szerint azt íly fényes tüntetéseket, ha azok értéket fenn akarjuk tartani, — csak a legritkább alkalmakra, és akkor is csak kiváló érdemek jutalmazásául kellene alkalmazni.

A mostani lélekemelő látvány előtt azonban nemcsak örömmel, de sot hála- vá hajlott meg, jól tudván, hogy annak jelentőségét mindenki át érti, és még a legfogultabb szemlélo sem fogja azt a személyes tekintetk színvonalára sülyteszteni.

Mert hiszen ma kettős ünnepet ülünk, melynek mind politikailag, mind társadalmilag nagy fontossága van.

Politikailag azért, mivel az ellenzék egy órsel előretolta poziczióját a hatalomnak azon vára elé, melyben az álcázott szabadelvűség fészkel, és melynek sáncaiból a korrupció és az elnyomás lövegei sóratnak a nemzet testébe.

Csak az utolsó három nap óta történt választások chronicikájit kell áttekinteni és mindenki válságos képet alkolhat magának azon rendkívüli vissza- elésekről, melyeket a kormány elkövetett.

Mint egy óriás kígyó, az önkény hajlékosságával, a vesztegetés szártérü gyűrűzével, kerületről-kerületre végigropogtatja az ország izmain, hogy a nemzetet a szolgai meghunyászkodás szerepére megpulhítsa és a közvélemény szabad nyúlvaútását megmámsítsa.

Méltán ünnepejük tehát mi e mai napot, mert kiserítünk a szörnyeteg szorongatásai alól, vagyis jobban mondva, az önerzet és az egyetértés pajzsával felvértezve lehetetlennek tettük közlelését.

De mint mondtam társadalmi tekintetben is ünnepek van, a mennyiben az eroszak talizánjában feltalálunk azon erőt, azon éltető kövást, mely egyedül képes társas életünket regenerálni, és a megelégedés kenyérét kelésre dagasztani.

Mert mi haszna a legjobb törvényeknek! hogyha azokat az élet kövásza át nem járta, csak holt betűk fognak maradni.

Igy példálul igen szép és hasznos az, mely a nemzetiségek egyenjóságáról szól és mely azt mondja, hogy a hazában levő különféle nemzetiségek politikailag az egy és osztatlan magyar nemzetet képezik.

Mindaddig, míg ezen törvény társadalmilag nem érvenyesül, sem a nemzetiségek kielégítve nem lesznek, sem az egy és osztatlan magyar nemzet eszméje testté nem válik.

Azon kell tehát lennünk, hogy a ma érvenyesült egyséles talizánjával mindenekelőtt társadalmi és községi viszonyainkat rendezzük.

Es mi végre saját csekély személyemet illeti, én uraim már is annyit nem érdemelt kitüntetésben részesülnem, és oly fényes elégetélt nyertem, hogy ennél még többit kellembe zárnunk képes nem vagyok, mivel különben köteles hálámmal örökké adósuknak kellene maradnom.

Hazafasús és elvhűség tekintetében senki előtt meg nem hátrálok ugyan, de a tisztelt szónok urak által kifejezett várakozásokra nézve, csak a német közmondással felelhetek, mely azt tartja hogy: „Der Vogel singt wie ihm der Schnabel gewachsen ist.“

Fogadják uraim legösztömbb köszönetemet, boldog viszontlátást!

A menet azután megindult és zeneszó dobpergés mellett többször felhangzó „éljen Mártony! Karoly!“ kiáltások között Szemző István a megyei elölzések pártvezére s a helybeli egyesült ellenzék pártelölke haza előtt állott

meg a hol Dr. Grüner Samu a következő beszédet tartotta:

Tisztelt pártelölke ur!

Áma lélekemelő látványt, melynek e nap folyamán szemlélois és részesel valánk, városunk polgársága által közlekedéssel megvalasztott országgyűlési képviselőnk Mártony! Karoly mesze kimagasló polgári ércényeinek választó közönségünk lelkes hazafias, eszélyes magatartásának és nem kis részben Neked köszönhetőnek szeretett pártelölökünk.

— A hazafias cél, melynek kivívására Te hívtál fel, Te budiztított bennünket, s mely még rövid pár hét előtt csak mind hazafias óhaj, mint mesze csillámó remény fészkel szívünk mélyén, immárki ma küzdve, de e siker csak ugy volt elérhető, ha találkozik hazafi, ki a hazánk szerencsétlen kormányzata által élesztett hazafiai bánatában ide oda tevélygöket, egy pártát, egy hatalmas hazafias pártát, egy immár diadalmas pártát tömöríti. — Ezen hazafi Te vagy szeretett pártelölökünk.

Hála neked ezért, és ezért a napdicsőségös kivívásában Téged oroszlán rész illet.

Armány, fondorkodás, erőszak és törvényesség, megfoszthatott ugyantól — a mit Te nem kerestél, s mire csak hazafiaink legjelesebbjeinek unszolására, kötelességerzből vállalkoztál — hogy hazánk törvényhöz testületében helyet foglalj, de nem foszthatott meg, hogy amott választókerületben a szavazatok impozáns számában, itt otthonban polgártársaid osztatlan lelkesedésében, hazafiai törekvésd iránti ragaszkodásnak, személyi iránti tisztelet és szeretetnek kifejezés adassék.

Fogadj tehát a fákljak lobogó fényénél melyek némaságokban ékebben beszélnek, mint igénytelen személyem, ragaszkodásunk, szeretetünk, tiszteletünk s hálnk kifejezését, és légy meggyőződe, hogy nincs e helyen senki, ki e pillanatban bugzó fohászeit az ég őröhöz ne küldene, kérve hogy teged a mindenható hazafias törvényeideiben sohasik tartson meg.

Erre Szemző István ur meghatolnál választolt:

Tisztelt barátim!

Egy befozotat tényleg állunk szemben, az ellenzék zászlaja, melyet oly nehez körvények között bontottunk szét, ma már diadalmasan lobog, — a gyózelem t, barátm, egyedül az önk hazafiasas a kitartó bizalmának köszönhet, és a mi csekély rész személyem hármlék vissza, az sokkal kevesebb, semhogy azért az önk részéről teljesített ében kitüntető ovatiót megderemelt volna. Fogadjak ezért mely köszönetemet s azon éregetemet, hogy mindenkori törvényem az leend, önökkel kezem fogva, a haza és köző érdekek képességem és csekély tehetőségem szerint közremöködni. Meggyőzster köszönetemet nyilvanítsa, lelkeimből kívánom, hogy önöket a Mindenható sokáig őrtesse!

Isten a menet Szemző István nevének élénk éljenzése mellett Bikár Simon ur a zombori szerb párt élölke háza elé vonult, a hol Báthory János katechéta leköszült szavakkal hálálta meg a szerb választóközönség hazafias közrehatását Mártony megvalasztásában.

Erre Bikár Simon a következőleg választolt:

Fogadjak t. polgártársaim az igénytelen személyem iránt tanúsított ében tüntető megtiszteltetésért ösztinte s forró köszönetemet. Ezen elismerő jutalomban nem engem, hanem az itteni szerb ellenzék! partagait kellett volna részesítenük, mert hogy az ellenzék! úgy nálunk teljes és fényes gyózelem aratott, az nem az én érdemem, hanem érdeme azon szerbajku polgár és elv-társainknak, kik az ellenzék zászlaja alá tömegesen sorakoztak s hathatós működésük által közös ürvény diadalra jutását elősegítették. Nagy örömemre s megnagyosomraszólgaj, hogy városunk választó polgárait nyílvél- és valláskülönbég nélkül látom ittegybegyűlvé, mi megerosit azon tántorhatatlan hitben, hogy a városunkban mi na-

pon megült külkeülsé magasztos ünnepegy lélekemelő emlékek nem fog előmosódni, hanem elnekeződ a baráti egyetértés napról-napra erősödni s ékeken nekünk alkalom és módot nyújtani, hogy eltsora sorban hazánk érdekeink szemmel tartása mellett, közös erővel és békeben városunk sokat hovaoyított hajójit is biztos és nyugodt rövbe vezessük. — Kívánom, hogy az ellenzék pártjánk megalakulása és javendőbeli működése hozzon bő áldást hazánkra s boldogságot városunkra, mely működését azonban sikert csak az esztében várhatjuk, ha az mindig oly igazán tisztá és ösztinte lesz, mint a mely szintén szóköl én most polgártársaimhoz. Szavainak öben óhajtatásamhoz, az hogy az ellenzék elvei melykében, valamint városunkban mind én megkíméljeterjedjenek s hogy a választó polgáro által ma napon egykanculag s oly nagy lelkesedéssel megvalasztott ösztintelt és szeretett képviselőnk sokáig éljen!

Adja Isten!
Erre a menet a „Rákoczy induló“ lelket emelő hangjai mellett szép rendezben eloszlott.

SZEGED, jun 16-án esti 10 óra 11. (A. Z. és V. ered sürgyntóosztás) Hermann Ottó kormánypart erőszélesítés dacára 387 szavazattal öszegül megvalasztolt. Tisza Lajos Nem-hálaváló öszegül.

(ERED SÚRGÓ) Baja jun 16-án. Latinovits kormánypart 86 szavazattal gyóztól Ötvös Karoly függetlenség! parti ellen.

A rigiczai választás.

Ezen választás eredménye már ismert, — a kormánypart jelöltje 56 szavazattal öszegül gyóztól, melyekről tiszteseges érö, a választási szabadság iránt érzelkek bíró ember fogalmakkal sem bíró — hivatalos hatalommal visszafelé, pénz-fenyegetés, szavazattal bíró egyneknek az ellenzék részéről visszaszdóbása, a kormánypart részéről szavazati joggal nem bíró egynek leszavaztatása — voltak az eszközök, melyek az 56 többségét és így a gyózelem sikerült a kormánypartnak kiterozsokolni.

Beismerjük, hogy fáj e kerület elvesztése, mert tudjuk azt, hogy az tényleg elölzék, — de kinyilvántjuk azt is, hogy olyan áron, nint azt a kormánypart nyerte, bírní nem óhajtuk, mint mindenütt, úgy itt is az ellenzék a szép tiszta meggyőződesért appellált — és annak alapsán kérte a bizalmat, mely is nyerte volna, ha a közremöködo tisztviselök pénz fenyegetés, eroszak hámik igetékkel meg nem löpják a választók lelkiismeretét — fáljalom — népünk meg gyenge, nem képes ellentállani és ezen gyengesége okozza az ellenzék bukását.

A kormánypart hatalmi eszközeinek egész súlyát e kerületre helyezte, — türte az ellenzék, türte annak vezére, a jelölt Szemző István, ö mint mindenütt, úgy itt is kivette az oroszlánrészt a közlelemből, ezért méltó elismerés illeti őt az ellenzék részéről, a mit már részben a tegnap Zomborban nyilvánított fényes ováció tanúsít — el is nyeri és el fogja nyerni mindig, míg azon zászlót fogja lobogtatni, a melyet oly nehez viszonyok között ragadott kezébe, oly kitartó buzgalommal tartott és a melyet nagy részben gyózelemre is vezetett.

Végül néhány szó a választó-kerület szolgáljára Latinovits Gyuláról, — a jó szólagra híven teljesítette ura parancsát, nem riadt vissza semmi eszköztől, hogy úgy is, gyenge lábón álló egyéni és hivatalos tekintélyt végké tonkre tegye, csontálatjuk, hogy ezt sikerült elérnie — fáljalom egyönsége — dacára annak, hogy a választásnál magát nagyok akarta mutatni, oly kicsiny, hogy rola a legjobb akaratall sem írhatunk többit.

Igerjük, hogy a választás körülmények teljes hiteli adatát lesznek kezünk között, azokat a maguk válságában fogjuk közzétenni.

(A kis-hegyesi esküdt.)

A kis-hegyesi esküdt határozatlan olyan nyilatkozatot tett, hogy a mely hazán Pulszky-lyokból tüzetnek ki reggelig löghetőnek, sot le is ögnek. A jelentést megtették Császár Péter szolgabíróknak, a ki egy tanu kihalgatott, de az ügyet huzta hálszaltotta.

Most a választások után kinyilatkozattá, hogy ez ügyben nem szándékozik semmit s tenni. Az esküdt csak tréfiat.

(Molnár Kúfi a nép közé lött.)

A választások után Kiss Abel, kis-hegyesi főbíróknak töbtek társaságban támburások kíséretében bejárt a partbeliek megnegkoszovne szíves közremöködesüket Pulszky megvalasztásánál. Körül belül 67-en löhettek.

Folytatás a mellékletben.

